

Սեպտեմբերի 23. — Բստ վլայութեան Հոգեւորական Կառավարութեան նախիջեւանի հրաման տրուեցաւ Դաւիթ գպրի Քէշիշեան եւ Պետրոս գպրի Հալածեան որ եկեղեցական կարգի վերարկու հագնին:

Սեպտեմբերի 26. — Նողայսք քաղաքին մեր-

աղնեայ ժողովուրդը առանց քահանայի չըձգելու մտքով, հրաման եղաւ Տէր Մկրտիչ քահանային Մելգոնեան որ երթայ այնտեղ առժամանակեայ քահանայագործութեամբ, մինչեւ ցնոր կարգագործիւն Առաջնորդական Առենի Վիճակիս:

Բ Ա Ր Ո Զ

Ասացեալ ի հանդիսի մկրտութեան Թարարազի երիտասարդի՝ Խմայելի Ղաշար-օղլի ի Ս. Ասուածածին եկեղեցւոց Սիմֆեռովոյի, ի Տօնի Աւետեաց Ս. Ասուածածնին (*).

„Որք միանցամ ի Քրիստոս մկրտեցայք՝ զՔրիստոս զցեցեալ էք, յի՞ք խոհիր ։ ԿՈՂ.

Զօրագիւին սուրբ հաւատոյ մերոյ Քրիստոս՝ իւր մարդուրեան տնօրենուրեան մէջ, աստուածեղէն քարոզութեամբ, զերմարդկային սուրբ վարուք եւ նրաշագործութեամբ իւր նոր եկեղեցւոյ ամենայն փրկարար կանոնները զնելով, եւ սուրբ խաչին վերայ իւր ընտրեալ հօտին անպայման մարդասիրութեամբ փրկուրեան միջոցներու հանդէսը կատարելէն ետքը, երբ փառաւորեցաւ նրաշափառ յաղբական յարութեամբ՝ Դալիլիոյ լերան զլուխը, պատուէք տուաւ մետասան աշակերտացն ասելով. «Գնացեք այսունետես աշակերտեցէք զամենայն հերանոս, մըլըրտեցէք զնոսս յանուն Հօր եւ Հոգուն սրբոյ» :

Այս աստուածաւանդ պատուէքը կատարեցին ամենայն լրութեամբ ոչ միայն մետասանք, այլ եւ եօրանասունք, եւ յաջորդարար սուրբ Հայրապետք եւ վարդապետք եւ քահանայք: Նոցա հետ այս սուրբ հաւատքը տարածելու համար շատ աշխարհական անձնինք անվամ արք եւ կանայք, Քրիստոսի սուրբ խաչը առած, ջան ի զործ դրին ոչ միայն երկը յերկիր հալածուելով՝ քաղցածուրիւն, զըրկանք, անձնուրացուրիւն, վիշտ, ջարչարանք, խաց եւ ման կրելով պահպանել ընդդեմ չար հալածողաց իրենց հաւատոյ սուրբ ուխտը, այլ եւ ալլոց քարոզելով, իրեւ քաջ զինուոր Քրիստոսի, շատերուն ազատեցին բերակատար աստուածդիտուրեան, անաստուածուրեան եւ սատանայի զերուրենէն, եւ պայծառացուցին քրիստոնէական սուրբ հաւատոյ եւ եկեղեցին, այն իսկ զերագոյն լրութեամբ, ինչպէս այժմ մեք կտեսնեմք: Այս պարավականուրիւնը քեւեւ ամենայն քրիստոնէից՝ իբրև Քրիստոսի զինուորութեան սուրբ դրոշը կրողաց եւ հաւատոյ զօրագլխոյն խաչադրոշ դրօշակին տակը ժողովոյաց վերայ կայ անխրթիք, քայլ մասնաւորապէս այժմ եկեղեցին նոցա զի-

նուորութեան պարտքը հարկ չեղած ժամանակը պակսեցնելով՝ կհրամայէ միայն զինուորի ընդդեմ երեք անարկութեամեաց, այսինքն մարմնոյ, աշխարհի եւ սատանայի: Իսկ այն պաշտօնը բողած է քարոզիչ վարդապետաց, որոնք ունին իշխանուրիւն ի Տեսոնէ կոխելոյ զօծ եւ բզկարիճս, ցուպ ի ձեռին շրջել աշխարհի ամենայն կողմերը՝ ներանոսաց քարոզութեան: Եւ ինձի պէս տկար զինուորաց եւ անարժան նովուաց յանձնած է միայն արածել որ յիս հօտս է: Երանի քէ ես ես քէ դուք կարողանայինք այս պարտքերս ալ ճշղութեամբ կատարել. քեւս միսս պարտականուրիւններս ալ ջկատարելով, եւ վերջնովն միայն զոհ լինելով, իրաւունք է զմեզ նմանցընել այնպիսի երկչուազնուորի, որ զերութեան եւ անօրինաց բոնուրեան մէջ ընկած մարդկանց ազատութեանը համար պատերազմի ելնոյ քազաւորի մը զրօշակին տակեն փախած, իրեն անձը կպահպանէ պատերազմի վտանգէ, այն մեծ պարտքը կատարելէն խուսափելով, իւր անձին, ընտանեացը եւ մերձաւորացը պահպանուրեան նոզը միայն իւր վերայ առնելով:

Բայց զիարդ եւ իցէ, ես, Քրիստոսաւէր եղանակք, բարերազդուրիւն ունեցայ դեռ տարին չըրացած երկու անգամ մահմէտական երիտասարդաց մկրտութեան փառաւոր հանդէսը ձեզ ներկայացնելոյ. ես այս երկու անգամն ալ արժանացայ տեսանել բազմարին հանդիսականացդ քէ նոգուց թերկուարիւնը եւ քէ արտաքին ուրախութեանց հետ աչաց արտասութեներ, որով կհետեւացնեմ քէ կարելի է շատերդ ձեր մտաց զաղափարէն առիք այս օրինակը մեր նախնեաց՝ կուապաշտուրենէ եւ կրակապաշտուրենէ զարձը եւ մկրտուրիւնը՝ Սբոց Թագեւոսի եւ Բարուղիմեւոսի եւ նոցա յաջորդաց օրերովք. նմանապէս Հայաստանեաց ընդհանրական լուսաւորութեան օրը, ի ձեռն սրբազան Լուսաւորիչ Հօր մերոյ Գրիգորի Մեծի Պարքեւի: Կարելի է

(*) Տես յԱմամթերթին Յուլիսի, Էջ 194.

շատերդ ալ մտքերդ բերէք թէ քանի քանի անդարձ կո-
րուստներ է ունեցած եւ ցայսօր հանապազ ունի մեր ազգը
իւր անտերունչ զաւակոց անօրինաց հալածանքներն . Եւ
միբէ նոցա տեղը կարող է լիցնել այսպիսի մասնաւորա-
գոյն անձանց դարձը ի սուրբ հաւատու մեր : Արդարեւ
ինչպէս առաջինը կարող է լինել պատմառ քաղցը ար-
տասուաց , այնպէս եւ վերջինն դառն արտասուաց :

Դեպ ի մեր սուրբը Եկեղեցին ներկայ դարուս մէջ այս-
պիսի դարձեր նազիւ ուրեմն պատահելով, երբեմն բաւա-
կան կարծիքներ կինտեսին քէ արդեօք այսպիսի անձինք
շահասիրութեան նամար կամ այլ ինչ անտեղի նպատական
կլիմեն ի մկրտութիւն, քէ ներքին նոգեկան ազդմամբ :
Առաջին կարծիքը ուրիշ տեղեր շատ անզամ լսած լինելով՝
չեմ երկրայիթ քէ մեր մէջն ալ մտած լինի : Ես ինքս աչ-
այսպիսի դեպքերու մէջ ինձ սուրբը պարտք կհամարիմ մեծ
գգուշութիւն ունենալ, ըստ որում աստուածային պատուեր
և Աւետարանին . «Մի տայք զսրութիւն շանց, եւ մի
արկանք զմարզարիսու ձեր առաջի խոզաց» : Ինձ կանոն
դրած եմ, ըստ իմ կարենաց, զանազան փորձերով ճշմարտու-
թեանը հասու լինել . ուստի անա եւ այս մահմէտական
երիտասարդն ալ անա ուր ամիս է որ յանձնած էի մեր
դպրոցը՝ կրօնական կարենոր գիտելիք եւ քանի մի աղօքք-
ներ սովորել . այնքան միջոցի մէջ նա սիրով համբերեց
շատ նեղութեանց եւ տառապանաց, եւ երբէք չշեղեցաւ իւր
նպատակեն, տանելով այն ամենայն դժուարութեանց առանց
յուսահատութեան : Միշտ մտքին մէջ կկարդայի Աւետարա-
նին աստուածային պատզամք քէ «Ամենայն ծառ զոր ոչ
տնկեաց Հայրն իմ երկնառոր խիսեցի» : Բայց երբ երկար-
օրեայ փորձը անկարծիք ըրաւ զիս, քէ կայ սորա հոգուոյն
մէջ աստուածային շնորհաց նշոյլը, առանց ընտրութեան
որոյ չկարէ լինել այս սուրբ հառատոյ շնորհաց մատակա-
րարութիւնը, պատզամք ըք քէ «Զեկեալն առ իս ոչ հանից
արտաքս», ազդեց ինձ խնդրել վճիռ՝ ընդունելոյ զսա ի
փարախ սուրբ Եկեղեցւոյս : Ես անա այսօր, այս կենսա-
տու սուրբ պատարագիս Խորհրդոյ ներկայութեանը, իբրև
մատակարար աստուածային շնորհաց կմկրտեմ զսա յանուն
Հօր եւ Որդուոյ եւ Հոգուոյն սրբոյ :

Մեզ, Քրիստոսակը եղաքքը, բնական է առ հասարակ մեր պակասութիւնը բողոք, այլոցը քննել։ Անշուշտ այսուհետեւ, մանաւանդ այս նորընծայ քրիստոնէիս փոխանակ եղայրական կարեկցութեան եւ խրատու, հետամուս պիտի լինիմք թէ արդեօք բնչպէս կեանք անցընելու է, որովհետեւ, յած եմ որ ճին ատենները այսպիսեաց մեկ մարդկային ներելի պակասութիւնն անզամ տեսածներուն պէս՝ խևոյն կափսուսալին մկրտութեան ջրոյն եւ սուրբ մետոնին։ «Լամարդը խը հաւատը չփոխեր» կասեն, և այլ այսպիսի անտեղի խօսքեր։ Գիշա է մեզ իրաւամբ այսպիսի անար-

ժանութիւններ տեսնել այսպիսեաց վերայ . բայց որքան
վշար արժանի եմք եւ մեք՝ երբ քննելով եւ մեր բարփն
ու վարքը՝ կտևնեմք թէ քանի դատապարտութեան արժա-
նի եմք եւ մեք, ոչ միայն սուրբ մկրտութեան եւ դրոշմի,
այլ եւ Աստուծոյ անիշշաշարութեանը, ներողութեանը, ե-
կենցեայ սուրբ խորհրդոց առատարաշխ շնորհքը ընդունայն
կորցնելով եւ ապախտ առնելով զանազան սխալանօք .
չնայելով որ հազարաւոր տարիներ ազգի յազգ քրիստոնեա-
կան սուրբ հաւատոյ մեջ ծնած, կեանք առած եւ շնորհք
ստացած, աւելի մեզ աններելի են մեր պակասուրիւնքը :
Եւ իբրաւամբ շատերուն այ ներելի է ափսոսայ Աստուծոյ
այնքան ի մեզ շնորհաց առատութիւնը, մեր ապերախտու-
թեանը նետամուտ լինելով : Ո՞ւր բողոքմբ եւ այն՝ որ մեր
նախնիքն անարգած կլինիմք՝ երե մեր սուրբ կրօնք ըն-
դունելն այ մարդկային պակասուրիւն նամարիմք :

Չեղան արդեօք հասարակաց անտարբեր կրօնից՝ կենաց
եւ վարուց ձանապարհնեն չարաշար մոլորդներ : Առաջին
մարդոյն երկու գաւակաց մեկը եղայրասպան եղաւ,
մարդկուրեան երկրորդ նախամօր երեք գաւակաց մեկը
հօրը պակասուրիթինը անամօրաբար խայտառակող : Հեղի
քահանային որդիքը ինչ անարժան վարք ունեցան, եւ ինչ-
պէս մեռան, մինչեւ իրենց հօրը մահուան անզամ պատճառ
դարձան : Խորայէկեան բանակին մէջ զգբոնուեցան Կորիս,
Դարան, Աքար եւ այլք, որ գանձրարկանային Աստուած ի
քարեկուրին շարժեցին, իրենք պատժուեցան եւ հազարա-
ւորաց ալ մահուան պատճառ եղան : Այսպիսի օրինակներ
պական են արդեօք մեզ համար սուրբ Գրոց մէջէն : Քիս-
տոսի տասներկոս Առաքելոց մեկը մատնիչ եւ տիրանենգ
եղաւ : Պետրոս Առաքելոյ պէս ընտիր անձն ալ ուրացու-
թեամբ սատանային խարբացաւ : Հայաստանեայց հաւաս-
տոյ սուրբ ուխտին մէջէն Վասակ մ'ալ գտնուեցաւ ուխ-
տազրուժ եւ ուրացող եւ պատճառ կորստեան հայրենեաց,
Սուրբակ եւ Կիրակոս երեցներ մատնիչ : Ուրեմն չէ զար-
մանք որ այսպիսի մեկ տկարամիտ մարդու մերայ ալ մեկ
օր մարդկային պակասուրիթին մը տեսնեմք :

Ասոր նակարակը, ով սքանչելի աստուածային անհասանելի մեղ խորին խորհրդող, « Զիմարս ընտրեաց յաշխարհի, զի յամօր արացէ զիմաստուն » : Նա տկարաց գօրութիւն կուտայ՝ նգօր մարդկանց ընկճելու համար . Նա այդքատաց բարութեամբ կլեցնէ՝ մեծատանց ընչպաղցութիւնը նշաւակելու համար : Նա խոնարհ մարդկանց կը-քարձրացընէ՝ ամբարտաւանից նուաստացնելոյ համար : Նա հերանուաց մեջէն իւր հօտին մեջ նոր անդամներ կմըռցընէ՝ նոցա բարի վարքովը մեղ զգաստացնելոյ համար : Նա է որ հովիւններէն մարգարեք հանեց ևս ձկնորսներէն առաքեալներ : Նա է որ մաքսաւոր Պետրոսին շնորհք տուաքարողութեան : Նա աջակողման առաջակին առաջին ժա-

ուանգժրդ ըրաւ արքայուրեան : Նա մոլորեալ Մազդաղենացոյն առաջինն երեսաւ յետ յարութեան : Նա եկեղեցւոյ և նորա գաւակաց հայածոյ Սօդոսին՝ Պօդու և, անօր ընտիր անուանեց :

Միք, Քրիստոսաւէր ժողովուրդք, մեք առ հասարակ Առաքելոյն խօսքերը մտքերս բերենք . * Ոք միանգամ ի Քրիստոս մկրտեցաք՝ գիշիստոս զգեցեալ էք, չիք խտիր, ոչ Հրեի և, ոչ Հերանոսի, ոչ ծառայի և, ոչ ազատի, ոչ արուի և, ոչ իզի . զի ամենեքեան դուք մի էք ի Քրիստոս Յիսոս : Այս օրեն այս նոր երիտասարդիս և մեր մէջն ալ չիք խտիր և, զանազանուրիւն . հարկաւ մի և, նոյն մեր ծնած աւազանէն և, սա նոգեւոր ծննդեամբ Մկրտուրեանը Խորհրդոյ ծնաւ անխտիր մեզ եղրայր, ինչպէս մարմնաւոր ծննդեամբ մեկ արգանդէ ծնած . ուստի պարտաւորիմք ընդունել եւ սա իբրեւ մեզ հարազատ Հոգեւոր եղրայր ի Քրիստոս . * Զիք խտիր . . . զի ամենեքեան դուք մի էք ի Քրիստոս Յիսոս : Յիսոս Քրիստոս մեր հաւատոյ գօրազլուսը՝ իւր կենսատու սուրբ խաչին քազաւորական արոռէն քացեց՝ ինչպէս մեզ համար եւ սորա համար ալ իւր մարմնոյ վերայ փրկութեան դռներ, եւ իւր աստուածացեալ արեամբը զնեց յորդեգրուրիւն Հօրն երկնաւորի եւ ի ժառանգուրիւն երկնից արքայուրեան խոստացեալ անան-

ցական փառաց, այնպէս եւ սուրբ եկեղեցին բացեց այսօր իւր ընդունելուրեան շնորհաց դուռը ևս պէս երիտասարդիս նամար նոգեւոր ծննդեամբ ի ջրոյ և, ի Հոգեւոյ . միացոյց զամ, ինչպէս երեւմն եւ զմեզ ընդ Քրիստոսի, եւ կը խոստանայ աստուածալին խորհրդոց պարզեւներ . . Զիք խտիր : Պարտք են եւ մեզ, Արգոյ հանդիսականք, մեր ըուլոր մարդկալին կարեկցուրիւնը դարձնել սորա վերայ, չըշ խնայել մեր քրիստոնեական եւ բարոյական խրանները, եւ այսօր առաջի կենսատու սուրբ Պատարագիս վերուղին մեր խոնարհանուեր աղօքքը յարոս երկնաւոր բազաւորին, որպէս զի պարզեւէ այս անձնանուեր իւր հաւատոյ զինուորին ճշմարիտ քրիստոնեակայել նոզի, որպէս զի եւ սա համեստ եւ աստուածանայ վարուք՝ անզեղզ պահէ իւր վերայ սուրբ մկրտուրեան խորհրդոյն հետ ստացած Հոգեւոյն սրբոյ շնորհքը, Քրիստոսի զինուորուրեան դրոշմը, եւ սուրբ հաղորդուրեամբ ընդ Քրիստոսի միաւորուրիւնը, արծանի լինի իւր կեանքը կնքելոյ բարի մահուամբ, որուն օրինակը արդեն իւր վերայ առաւ . որպէս միացաւ ընդ մեզ ի զինուորեալ եկեղեցիս, արժանի լինի եւ յաղրական եկեղեցւոյ անանց կենացն եւ խոստացեալ փառացն, շնորհօք Տեառն մերոյ Յիսոսի Քրիստոսի, որ է օրհնեալ յաւիտեանը . ամէն :

Առաջ Քի ՅԱԿՈԲ ՍՈՒՐԵՆԵԱՆՅ.

ԲԱՐՈՅՑԱԿԱՆՔ

ՄԱՐԴ Է ՄԱՐԴՈՒ ՊԵՍ. — ՆԱ ԱԼ ՄԱՐԴ Է ԻՆԾԻ ՊԵՍ.

Այնչափ դժուար բան է ուրիշի յարգը որոշելն ու ճանչնալը որ սովորութիւն դարձած է մարդու գրեթէ յուսահատիլ ուրիշներուն արժանաւորութիւնը ճանչնալէն, եւ միայն իւր անձնական կատարելութիւնները մտածել, գովել, մեծցընել. իսկ երբոր ուրիշի վրայ զարմանալի աղէկութիւններ տեսնուին եւ մէկը մէկալը գովեն բարձրացընեն, գիմացինը պատասխան կուտայ թէ այդչափ գովելու ինչ բան ունի. նա ալ մարդ է՝ մարդու պէս, նա ալ մարդ է՝ ինձի պէս : Այս դատմունքը մէկ կողմանէ ճշմարիտ կրնայ լինել. բայց միւս կողմանէ ալ մեծ

անիրաւութիւն կրնայ համարուիլ ընդդէմ ճշմարտութեան եւ ընդդէմ ուղիղ խղճի . ճշմարտութիւն է այն ժամանակը՝ երբոր առանց հպարտութեան՝ մարդ իւր արժանաւորութիւնը կամ կատարելութիւնը ուղիղ կերպով ճանչնայ, եւ առանց սուտ խոնարհութեան իւր պակասութիւններն ալ խոստացնի, միանգամայն իրմէ աւելի պակասաւոր մարդկանց նոցա արժանաւորութենէն աւելի մեծարանք եւ պատիւ չընէ : Բայց մեծապէս կանիրաւի՝ երբոր ինքն իրեն հաւնելով ու եսութեամբ այնչափ ուռիւ հըպարտանայ, որ ինքզինքը որ եւ իցէ կատա-